



U. S. Steel
2010 
pre Košice



DNI DOBROVOĽNÍKOV



Do štvrtého ročníka dobrovoľníckeho podujatia U. S. Steel pre Košice, ktoré sa uskutočnili v dňoch 14. a 15. mája, sa zapojilo vyše štyristo zamestnancov oceliarskej spoločnosti, ich rodinní príslušníci a partnerské inštitúcie. Pomáhali ôsmim košickým organizáciám pri verejnosprospešných aktivitách.

Prvý deň podujatia už tradične otvorila Hutnícka kvapka krvi a zbierka, najmä zachovaného det-

ského šatstva a obuvi, pre Arcidiécezu charitu Košice a Reedukačné centrum Mlynky - Biele Vody. Gro aktivít sa uskutočnilo v sobotu 15. mája. Akoby zázrakom vyšlo aj počasie a tak sa podarilo do bodky splniť všetky predsavzatia v botanickom centre Rubikon, v botanickej záhrade, v geriatrickom ústave, v útulku pre psov pri Haniske, v spojenej škole a v zoologickej záhrade.

Účasť železiarov a v mnohých prípadoch aj rodinných príslušní-

kov nás presvedčila, že o dobrovoľníctvo sa zaujíma stále viac ľudí. Dôvody prečo to robia - vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu, sú u všetkých takmer identické: urobiť niečo užitočné, pomôcť ľuďom, ktorí majú v živote menej šťastia, pre pocit z dobre vykonanej práce...

Všetkým, ktorí sa do dobrovoľníckeho podujatia, ktoré pripravili Vonkajšie vzťahy U. S. Steel Košice, zapojili, ďakujeme. Spomedzi

účastníkov akcie sme vyžrebovali troch zamestnancov, ktorí sa zúčastnia víkendovej rekreácie v Medzeve. Na oddych spolu s rodinnými príslušníkmi sa v dňoch 4. - 6. júna 2010 môžu tešiť Pavol Soták z divízneho závodu Údržba, Anna Kseňáková z právneho odboru a Gabriela Sinčáková z finančného úseku.

O tom, ako si počínali tohtoroční dobrovoľníci, sa môžete dočítať na nasledujúcich stranách. -if-



Hutnícka kvapka krvi oslovila desiatky dobrovoľných darcov

Piatok, 14. mája. Pohľad na skupinu železiarov, ktorí už od šiestej hodiny rannej trpezlivo vyčkávali v prípravnej miestnosti hematologicko-transfúziologického oddelenia šačianskej nemocnice v poliklinike vo vstupnom areáli na prvé vyšetrenia pred odberom nasvedčoval, že tohtoročná Hutnícka kvapka krvi opäť priláka desiatky dobrovoľných darcov najzázračnejšej tekutiny na svete. A naozaj. Prišlo ich dosť. Medzi prvými, tak ako vlni, inšpekčný zámočník narážacích pecí DZ Teplá valcovňa **Jozef Vizl**. Tentoraz sám. Bez syna, ktorého k darovstvu priviedol na rovnakej akcii po prvý raz pred rokom. Neprišiel však preto, že by nechcel. Práve naopak. „**Situácia sa vyvinula tak, že prísť konkrétne na túto akciu nemohol... Pracuje totiž v inej spoločnosti a krv bol darovať pred dvomi týždňami,**“ prezradil nám už pokojne ležiac na lôžku, kým mu, tak ako jeho susedovi na vedľajšom odbernom mieste, valcovačovi

„Všetkým ďakujeme“



Zámočník a zvärač Ernest Bartok z dcérskej spoločnosti Vulkmont (vpredú s vrchnou sestrou oddelenia Editou Petrášovou) prišiel darovať krv po prvýkrát v svojom živote.



Rastislav Piekara z BSCe v sebe informatika nezaprel.

Petrovi Mojišovi, otekali do špeciálneho vrecúška prvé mililitre krvi. „**Nuž, nebyť kolegu, asi by som tu nesedel. To on ma sem zlákal. Je to pre mňa po prvýkrát,**“ usmial sa na nás zámočník

a zvärač **Ernest Bartok** z dcérskej spoločnosti Vulkmont. **Vojtech Szilágyi,** ktorý sa o prvdarcu „postaral“, je už, ako sa vraví, v tejto oblasti starým harcovníkom. Aj jeho pred rokmi prehovorili

na prvé pustenie žilou chlapi z partie. Odvtedy tak robí pravidelne. V piatok, dal nám vedieť, to už bolo po šesťdesiaty ôsmy raz. Prišli i dobrovoľníci, ktorí už niekoľko rokov nezištne pomáhajú na rôznych charitatívnych podujatiach firmy – **Marián Fecko** z Labortestu, **Peter Makróczy** z Koksovne, **Katarína**

Szaboová-Bartková a **Dagmara Kredatusová** z DZ Radiátory a rúry, **Gabriela Sinčáková** s kolegynou **Zofiou Sotákovou** z odбору účtovanie a prenájom majetku, právnička **Alexandra Vavrouch-Malinovská**, ale aj desiatky ďalších. Vráťane **Matúša Šmateru** z DZ Energetika, ktorému pri odbere „asistovala“



dcérka **Janka, Moniky Uhrinovej** z Predaja a **Rastislava Piekara** z BSCe, ktorému zasa robil pri odbere spoločnosť laptop. Zapojili sa robotníci, obchodníci, finančníci, riaditelia, generálni manažéri... Najmä vďaka zohratému kolektívu zdravotníkov boli odbery plynulé, k pôvodným dvom odberným lôžkam pribudlo časom aj tretie. O to, aby žiaden z dobrovoľníkov neodšiel bez trička a niečoho dobrého pod zub, sa

nice vo Vstupnom areáli USSK počas jej existencie už podrobili. Desiate výročie, ktoré si zdravotníci v uplynulých dňoch pripomenuli aj odborným seminárom, bolo príležitosťou i na krátke zhodnotenie doterajšej činnosti oddelenia. Podľa slov A. Bratkovéj, prešlo viacerými zmenami, inováciami a modernizáciami. A to tak v oblasti vyšetrovacích metód, ako aj zdravotníckej prístrojovej techniky a technologických



Matúša Šmateru z DZ Energetika sprevádzala pri odbere dcérka Janka.

už postarali **Lucia Lendelová** a **Peter Čizmár**, štipendisti USSK.

Vrchná sestra **Edita Petrášová** i primárka hematologicko-transfúziologického oddelenia **Annamária Bratková** netajili spokojnosť. Dozvedáme sa, že v piatok, 14. mája, počas prvého dobrovoľníckeho dňa podujatia U. S. Steel pre Košice, darovalo v rámci Hutníckej kvapky krvi drahocennú tekutinu dovedna sedemdesiat jeden bezpríspevkových darcov. Pridali sa tak k tridsiatim tisícom ďalších, ktorí sa odberu krvi v „transfúzke“ šačianskej nemoc-

postupov spracovania krvi a krvných prípravkov, či skvalitňovania priestorov oddelenia, vrátane čakárne. Akciám, akou je Hutnícka kvapka krvi, sa pochopiteľne tešia. „**V darovstve krvi je dôležitá osвета a táto akcia jej napomáha. A jej prínosom je najmä to, že si ľudia uvedomujú, že prísť treba. Je to faj, aj keď k nám niekto zavíta len raz ročne. Ale príde. A to je podstatné. Chceme tiež oceniť,**“ konštatovala primárka A. Bratková. „**že podujatie prebehlo hladko a plynule. Vyhli sme sa návalom, oproti predchádzajúcim ročníkom darcovia nemuseli dlho čakať, kým na nich prišiel rad. Všetkým ďakujeme.**“

Testy dopadli faj, na odberné lôžko sa mohol posadiť aj náš skalný dobrovoľník **Peter Makróczy** z DZ Koksovňa.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Do zbierky prispelo viac ako sto ľudí



Päťka dôchodcov z Jesene života, ktorí pomáhali pri tohtoročnej charitatívnej zbierke. Zľava **Ján Petruška, Cecília Markulíková, Jolana Bušová, Anna Rusnáková** a **Štefan Vindt**.

Trička, pulóvre, rifle, hračky a knihy pre deti do šesťnásť rokov, ale i posteľná bielizeň a kuchynský riad putovali z tohtoročnej zbierky pre Arcidiecéznu charitu v Košiciach a Reedukačné centrum Mlynky – Biele Vody.

Ako každý rok pri tejto dobrovoľníckej aktivite pomohli naši bývalí kolegovia – dôchodcovia. V priestoroch občianskeho združenia Jesene života na Triade SNP 24 sa počas obidvoch dní trvania zbierky vystriedali piati – **Cecília Markulíková, Jolana Bušová, Anna Rusnáková, Štefan Vindt** a **Ján Petruška**.

„**Tuto máme nachystaných dvadsaťpäť škatúl a pripravili sme i PVC vrecia. Zatiaľ ľudia chodia pomenej. Najviac ich príde určite po práci a zajtra, keď majú voľno,**“ zhodli sa v piatok, 14. mája, počas našej popoludňajšej návštevy.

V rovnakom čase to podobne vyzeralo aj v Dome pokojnej staroby A. F. Colbrieho na Južnej triede č. 2. Tu sme zastihli **Soňu Hlaváčovú** a **Janu Dolobáčovú**, obidve z Charitného domu sv. Alžbety na Bosákovej ulici v Košiciach. „**Do zbierky sa zapája spolu sedem zamestnancov. Z Krízového**

centra v Košickej Novej Vsi a z Útuku a Nocľahárne na Bosákovej,“ informovala S. Hlaváčová. „**Zatiaľ nás navštívila iba jedna pani, očakávame, že väčšina darcov príde v sobotu,**“ dodali obe. Len čo to dopovedali, vo dverách sa objavil mladý pár. Ako vzápätí vysvitlo, bol to **Miroslav Krištofik** z ekológie U. S. Steel Košice s manželkou. „**Priniesli sme detské**

veci a zopár hračiek,“ vložili na stôl objemné tašky. „**Nech poslúžia dobrej veci.**“

„**Chlapci sa určite potešia a šatstvo využijú,**“ potvrdil nám v pondelok, 17. mája, dopoludnia riaditeľ Reedukačného centra v Mlynkách – Bielych Vodách **Ján Malindžák**, ktorý si z Košíc odvážal osem plných veľkých škatúl všakovakého oblečenia. V domove



Medzi prvými prispel do zbierky **Miroslav Krištofik** s manželkou. V Dome pokojnej staroby A. F. Colbrieho na Južnej triede pomáhal pri zbieraní šatstva aj **Jana Dolobáčová** (vpravo) z Charitného domu sv. Alžbety na Bosákovej ulici v Košiciach.

Časť zbierky – najmä chlapčenské oblečenie, putovala do Reedukačného centra v Mlynkách – Bielych Vodách. Riaditeľ **Ján Malindžák** (vpravo) pri preberaní škatúl v klube dôchodcov.

v súčasnosti žije 68 detí vo veku desať až šesťnásť rokov, ktoré sa sem dostali na základe výkonu súdneho rozhodnutia. Ide prevažne o deti s poruchami správania z Košického a Prešovského kraja.

Ďalšie vyzbierané veci poslúžia klientom Arcidiecéznej charity, najmä opusteným matkám s deťmi, ale pomôžu aj klientom z Bosákovej.

Do zbierky sa počas dvoch dní zapojilo 104 ľudí, vrátane zamestnancov geriatrického ústavu.

Iveta FIALOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ, Milan KATUNSKÝ



Úprava chodníka na ekologickej náučnej ploche bola robotou pre zručných chlapcov. Zapojili sa do nej aj americkí manažéri. V popredí prezident George F. Babcoke, uprostred Joseph A. Napoli, vpravo Patrick J. Mullarkey.

Botanickú záhradu „okupovali“ najmä právnici a finančníci

dobrovoľníkov, prevažne z právneho a finančného úseku spoločnosti, na jednotlivé stanovišťa. **Michala Tančáka** z úseku technológie a **Štefana Vojtku** z finančného úseku si vzal „pod patronát“ domáci údržbár **Pavel Varga**. Úloha bola jasná: vybetónovať podstavec kovovej kliečky, akejsi voliéry, nie však pre vtákov, ale vzácne rastliny. „Nie je to naša prvá dobrovoľnícka aktivita,“ komentovali svoju účasť obaja železiari. „Vlani som pomáhal v krízovom centre pre matky s deťmi v Košickej Novej Vsi,“ dodal Š. Vojtko „a ja som minulý rok i včera daroval krv,“ pripojil sa M. Tančák. „Na túto brigádu sme sa tešili ako malé deti na výlet, raz v roku to je predsa nič,“ smiali sa obaja, keď sme vyzvedali, či im nechýba voľná sobota.

Partička ďalších šiestich chlapcov sa rázne pustila do vyberania dlaždíc z chodníka na ekologickej náučnej ploche, ktorý sa pod vplyvom času zdeformoval a stal sa pre chodcov nebezpečným. Naoko práca vyzerala jednoducho. Zámkovú dlažbu vybrať, očistiť, upraviť pieskové lôžko, dlažbu nanovo položiť, urovnať pomocou



Erika Bibenová (v popredí) a Jana Madliaková z finančného úseku sa zapojili do pletia v škôlke okrasných rastlín.

Od počítačov

k štetcom a lopatám



Helene Krattingerovej z BSC Europe sa snažil vytrvalo pomáhať aj sedemročný syn **Patrik**. „Ja som to už robil s dedkom, keď som mal štyri roky,“ pochválil sa a znalecky poznamenal: „Šmirgel je už tenký, treba ho vymeniť.“ Co nešlo brúsny papierom, dokončili špachtľou. Zelená farba dielo obnovy završila.

Ženy z finančného i právneho úseku, ktoré si medzi seba vzali **Carol Mullarkeyovú**, **Sandru Napoliovú** a **Kim Cramerovú**, sa v škôlke okrasných drevín doslova strácali. Pomohli ich odhaliť až žlté tričká. A záhradníčka **Eva Lešková** chválila ostošesť. „Mali to tu len vyplieť, ale ako vidíte, všetku burinu aj pozbierali, cestičky pozametali a upratali, skrátka prekuklo to tu. Veľmi nám to pomohlo.“ „Aj nám,“ usmiala sa **Valéria Kolšovská** z finančného úseku. „Celý deň sedíme za počítačmi, takýto pohyb nám len prospel.“

Iveta FIALOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ,
Ivan FLEISCHER

Medzi subjektmi, ktorým pomohli dobrovoľníci z U. S. Steel Košice, sa po prvý raz zaradila Botanická záhrada UPJŠ v Košiciach.



Lavičky bolo treba pred maľovaním najprv poriadne prebrúsiť. **Helena Krattingerová** z BSC Europe a **Marián Grúň** z právneho odboru si okrem šmirgľa pomohli aj špachtľou.

Botanická záhrada UPJŠ v Košiciach víta návštevníkov otvorenými dverami. Doslova. Kým jedni sa kochali krásou citrusov, kaktusov a bonsajov, ktorými sa tu chválili pestovatelia, a rozkvitnutými kvetmi v skleníkoch i vonkajšom areáli záhrady, naši dobrovoľníci tu už o ôsmej ráno netrepežlivo prešľapovali, aby sa čo najskôr pustili do roboty a stihli tak predbehnúť avizovaný dážď. Možno ho napokon odplašil dáždnik v rukách rektora UPJŠ **Ladislava Mirossaya**, ktorý spolu s riaditeľom botanickej záhrady **Sergejom Mochackým** toto pedagogické a vedecké pracovisko univerzity krátko predstavili prezidentovi U. S. Steel Košice **Georgeovi F. Babcovi**. A spoza mrakov síce nesmelo, ale predsa vykukalo slniečko a spríjemňovalo deň.

Vedúci oddelenia dekoratívnej flóry **Róbert Gregorek** šikovne rozdelil počet pomerne veľkú, 33-člennú skupinu



Manželka prezidenta U. S. Steel Košice **Kathleen Babcová**, právnička **Oľga Černá** a **Ján Geleneky** sústredení na maľovanie lavičiek.



Michal Tančák z úseku technológie (vľavo) a **Štefan Vojtko** z finančného úseku (vpravo) si zobrali na starosť betónovanie podstavca voliéry na vzácne rastliny. Uprostred pracovník botanickej záhrady **Pavel Varga**.

gumového kladiva, vyškárovať, zamiešť a plochu zhutniť. Chce to fortieľ. Potrápili sa, ale viceprezident pre výrobu **Patrick J. Mullarkey**, generálny právny zástupca **Joseph A. Napoli**, generálny manažér pre sporovú agendu a špeciálne projekty **A. Bradley Cramer**, **Gabriel Fekete** z právneho úseku so synom **Gabrielom** i **Miroslav Krattinger** roboto do poludnia dokončili. Ruku k dielu priložil aj prezident firmy. Hoci nemohol zotrvať až do konca - čakali ho ešte ďalšie dve zastavenia na iných dobrovoľníckych aktivitách, dal si prácu s čistením dlažby.

Maľovanie lavičiek na prvé počutie vyzerala na celkom pokojnú činnosť, ak sa k tomu pridá aj šmirgľovanie, je to dosť dobrá zaberačka. Určite by to potvrdili najmä právničky, ktoré si zobrali do parády päť drevených lavičiek.



Kim Cramerová, **Sandra Napoliová** a **Carol Mullarkeyová** pomáhali pri pletí buriny.

V Autistickom centre Rubikon urobili dobrovoľníci kus dobrej roboty

Pomoc si veľmi cenia, taký záujem ani nečakali

„Nuž, počasie nám zatiaľ praje,“ rozhladol sa po slnkom zaliatom areáli bývalej školy v Myslave viceprezident pre ľudské zdroje **Martin Pitorák**.



V Autistickom centre Rubikon v Myslave pomáhala pri zveľadovaní exteriéru a úpravách interiéru bezmála päťdesiat dobrovoľníkov.

Bola sobota, včasné ráno, na oblohe, napriek hrozivým predpovediam, ani mráčika. Spolu s manželkou **Beátou**, s ktorou nevynechali žiadne doterajšie dobrovoľnícke dni, sa k brigádnikom v Autistickom centre Rubikon, nerozhodli pridať náhodou. „Pomáhali sme už na viacerých miestach, videli sme pokrok, zaznamenali zmeny k lepšiemu. Tu je to nové a roboty je tu dost,“ konštatoval krátko a dodal, že pomoc pri čistení rozľahlého nádvorja a priestranstva okolo budovy sa združeniú iste

usmievavá a plná energie **Anna Uchnárová**. „Opäť sa posunieme trochu ďalej, spríjemníme našim deťom aj pobyt vonku, na ihrisku, ktoré chystáme, aby sa mohli rozvíjať i po telesnej stránke. Páči sa mi, ako sa vedia dať pre dobrú vec dokopy ľudia z rôznych oblastí a sektorov a ruka v ruke spoločne pracovať. A ešte niečo... Taký záujem a toľko ľudí sme naozaj nečakali. Milo nás prekvapilo, že si k nám našli cestu aj mladí ľudia...“ Veľa času na reči nebolo. Brigáda sa len pred pár

predtým stihla podporiť Hutnícku kvapku krvi, mali spolu s takmer dvadsiatkou štípendistov USSK a ďalšími hutníkmi naozaj čo robiť, aby zanedbaný kus zeme dali do poriadku. „To, že som tu, považujem za úplne samozrejmé,“ dala sa s nami na chvíľu, medzi zhrubnutím suchej trávy a kľúčovaním, do reči budúca lekárka **Martina Remáčová**. Tak, ako ostatným štípendistom, ani jej nepadlo zatažko prísť podporiť dobrovoľnícke dni košickej oceliarni, hoci cestu do Košíc musela merať až z Mar-



Ruka v ruke pracovali pri čistení dvora domáci aj s viceprezidentom Martinom Pitorákom (vľavo) a jeho manželkou Beátou.



Dagmar Kredatusová, na zábere vľavo s jednou zo štípendistiek, sa deň pred brigádou zapojila aj do Hutníckej kvapky krvi.

zide. „Má tu vyrásť detské ihrisko, pripravíme preň priestory...“

„Veľmi si ceníme, že v tomto našom uponáhľanom svete stále existujú ľudia, ktorí nezištne pomáhajú druhým. Pre nás je to veľká pomoc,“ nechala sa počuť počas pracovného vírvaru, ktorý ovládol exteriér i interiérom centra jeho riaditeľka, varí večne

minútami začala, na bezmála päťdesiat brigádnikov, rozdelených do skupín, čakalo počas celého dopoludnia ešte more roboty.

Vari najpočetnejšia skupina „operovala“ pri úprave areálu a jeho čistení od buriny, krovín a všakovakého odpadu. Manželja Pitorákoví, **Dagmar Kredatusová** z DZ Radiátory a rúry, ktorá deň

Práve naopak. Nebolo to po prvý raz, čo ponúkla svoju pomoc. Nechýbala v charitatívnom stánku počas Košických Vianoc, ani pri organizova-



Súrodenci Peter a Rastislav Šelepí, inak obaja zamestnanci DZ Oceliaren, si zobrali na starosť inštaláciu bezpečnostných mreží na okná kuchyne.

va od firmy mne, nevracal na oplátku tím, ktorí ju potrebujú?“

Len o pár metrov ďalej, na lúke, sa činili kováci. Zlikvidovať staré, už hrdzavé a nepotrebné oceľové konštrukcie, ktoré kedysi slúžili na hodinách telesnej výchovy na šplhanie, sa podujali odborový predák **Mikuláš Hintoš**, **Karol Krišica**, **Jozef Veselý**, **Miroslav Kalina** a ich ďalší kolegovia. Poradili si s ním bez väčších problémov. Prax v práci s elektrickou kotúčovou rozbrusovačkou sa im veru zišla. Rovnako ako zväračský kumšt odborového predáka, ktorého nezaskočila ani oprava poškodených motýly...
Neprehľadnuteľní boli v záplave žltých dobrovoľníckych tričiek bratia **Šelepí**. Elektrikár **Rastislav** i zámočník **Peter**, obaja oceliari, sa chopili inštalácie bezpečnostných mreží na okná kuchyne situovanej na prízemí dvojposchodovej budovy. „Musíme ich upraviť, rozmery nepasujú,“ dali sa na chvíľu vyrúšiť v práci. Zatiaľ čo dumali, ako si poradiť, v útrobach školy prepuikal pracovný ruch. Nové šaty oknám na prvom poschodí dávali **Adriana Šimkuláková**, **Vlasta Matiová**, **Nora Babjako-**



Skupina odborárov sa pustila do likvidácie nepotrebných oceľových konštrukcií.

ní projektu Stromčeky priani. „Je to zároveň určitý druh vďaky za to, že ma spoločnosť U. S. Steel Košice podporuje v štúdiu. Pre mňa i našu rodinu je to naozaj veľká pomoc. Rodičia sú už na dôchodku, nebyť štípendia, bolo by financovanie môjho štúdia pre nás veľmi náročné. Po skončení školy sa chcem s Martinom vrátiť do Košíc, kde by som chcela v budúcnosti pracovať.“ Martininho rovesníka **Petra Čizmára**, poslucháča štvrtého ročníka Strojníckej fakulty Technickej univerzity v Košiciach, ktorý by rád v tomto roku absolvoval vo fabrike letnú stáž, sme zastihli pri osadzovaní a renovácii oplotenia. „Mám už po zápočtoch, nuž prečo by som pomoc, ktorej sa dostá-



O nové nátery okien na prvom poschodí budovy, kde bude mať svoje priestory domov sociálnych služieb s denným stacionárom, sa postarali hlavne domáci - pedagógovia, rodičia a priatelia.

vá spolu s ďalšími dobrovoľníkmi - pedagógmi i rodičmi detí. Pri oškrabávaní starého náteru išla robota od ruky i ďalším „domácom“ - **Stanislavovi Klimekovi**, **Lívi Šmídovej** a **Tónovi Semanovi**.

Hodiny pri robote rýchlo ubiehali. Krátko pred poľudním prišli brigádnikov na chvíľu posilniť a priložiť ruky k spoločnému dielu aj prezident spoločnosti U. S. Steel Košice **George F. Babcoke** spolu s manželkou **Kathleen**. Pomohli pri likvidácii neporiadku, pristavili sa pri každej skupinke brigádnikov a so záujmom si prezreli priestory centra, kde už onedlho zriadiť pre autistov aj domov sociálnych služieb s denným stacionárom.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Milan KATUNSKÝ,
Ivan FLEISCHER

Vo Vysokošpecializovanom odbornom ústave geriatrickom sv. Lukáša v Košiciach sa zišla partia príčinlivých ľudí



Pri upratovaní dvora geriatrickej činnosti aj naši údržbári z divízneho závodu Mechanika. V červenom tričku Dušan Šípka, na snímke vpravo s lopatou v ruke Jozef Mlynarič.

Zvládli obidva varianty dňa



Do dobrovoľníckej soboty sa zapojili tiež členovia Zväzu sluchovo postihnutých – nedoslýchavých v Košiciach.



Dobrá nálada vydržala brigádnikom po celý deň. Zanechali po sebe kus práce.



a upratať okolie budovy, ostrihať kríky, pokosiť trávnik, vyčistiť suterén od pozostatkov po rekonštrukcii lôžkového oddelenia a natrieť kabíny výťahov.

Pri ozdobných kríkoch sme zbada-
li **Betku Tiszovú**. „Ešte ma dnes čakajú preteky, tak sa usilujem rýchlo spraviť všetko, čo mi prideliť,“ poznamenala táto drobná bežkyňa z Predaja medzi pletím. Pomôcť prišla aj dnes už bývalá železiarka **Ludmila Juríčková** a spolu s ňou aj dôchodcovia **Jozef Mitaf** a **Teodor Laco**. Bez nich by sa hádam dobrovoľnícke dni ani nerátali. „Pán riaditeľ, tuto tento štrk by ste ešte mohli využiť,“ prihovril sa pán Laco **Petrovi Pavlovi**, ukazujúc na štrk, ktorého mal už za plný fúrik. „Stáčilo by ho preosiať a piesok použiť pri drobných stavebných prácach,“ ponúkol tip ako ušetriť.

Na terase sme stretli **Agnesu Maťašovskú** z neziskovej organizácie ZSP. „Dnes sme tu jedenásti, pomáhame kľúvať kríky, pohrabali sme trávniky i pozametali,“ vyratúvala príspevok jedenástich členov zväzu, ktorí prišli podporiť podujatie U. S. Steel pre Košice už po tretí raz. „Viani sme boli darovať krv, pred dvomi rokmi sme pracovali v Dome pokojnej staroby na Južnej triede. Sme radi, že môžeme pomôcť.

Hoci nepočujeme, ruky máme zdravé.“

Od žiadnej roboty sa neodťahovali ani „domáci“. **Jana Františka Gareková** si privolala kolegyniu **Evu Glodžákovú** a za pomoci kolegov sa spustili do približne dva metre hlbokého výklenku, aby ho vyčistili od naviateho suchého lístia a špiny. Ich dobrá nálada bola priam nákazlivá.

Rovnako bola na tom i päťica na-



Generálny manažér pre technický servis zákazníkom **Zoltán Baksay** sa zhostil fyzicky ťažšej práce.

Jana Františka Gareková a **Eva Glodžáková** z geriatrického ústavu na chvíľu prerušili čistenie výklenku a zapožovali fotografke.

Vo Vysokošpecializovanom odbornom ústave geriatrickom sv. Lukáša v Košiciach si dobrovoľníci naozaj „švihli“. Ešte bolo iba čosi po desiatej hodine dopoludnia a takmer všetku robotu už mali za sebou. Prítom jej tu nebolo málo. Päťdesiatka ľudí – aktívni železiari, ale aj dôchodcovia, partia zo Zväzu sluchovo postihnutých (ZSP) – nedoslýchavých v Košiciach, ku ktorým sa už tradične pripojili aj zamestnanci geriatrickej, mali na sobotňajšie dopoludnie pripravené dve pracovné alternatívy – takzvaný mokrý i suchý plán. Hoci počasie dilemu vyriešilo – mohlo sa pracovať vo vonkajších priestoroch, nakoniec však stihli splniť plány oba. Vyčistiť



Dobrovoľníci vyčistili aj celé okolie budovy geriatrickej.

šich údržbárov, ktorí prišli pomôcť geriatrickej už tretí rok po sebe. **Pavol Petrás, Pavel Babej, Adam Weisz, Dušan Šípka** a **Jozef Mlynarič** z divízneho závodu Mechanika možno menej hovoria, ale sú tu naozajstní dráči. „Toto je pre nás oddych, v robote sa narobíme oveľa viac,“ poznamenal iba D. Šípka. To už mali za sebou čistenie suterénu a práve sa pustili do maľovania výťahových kabín a upratovania dvora geriatrickej.

„Náš kolektív tvoria zväčša že-

ny, údržbárske činnosti vykonávajú len traja muži, takže takáto pomoc je pre nás neoceniteľná,“ zdôraznil riaditeľ geriatrického ústavu P. Pavlov na margo chlapskej roboty, ktorej sa, ako vždy, železiari, medzi ktorými boli americkí kolegovia – generálny manažér pre kvalitu **Kerim M. Cetin** a generálny manažér pre technický servis zákazníkom **Zoltán Baksay** s manželkami, výborne zhostili.

Iveta FIALOVÁ
Foto: **Jana ŠLOŠAROVÁ**

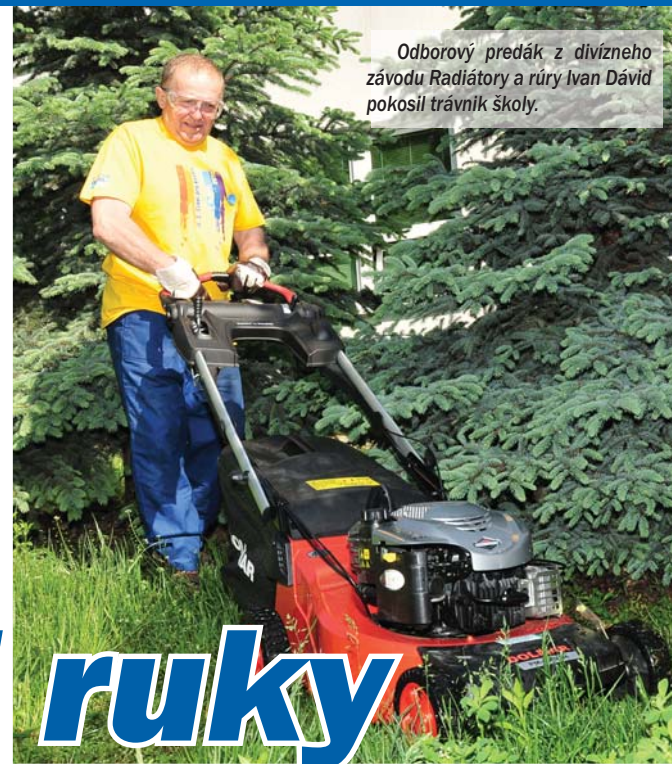
V Spojenej škole na Vojenskej ulici 13 v Košiciach sa zišla partia pracovitých ľudí



Plastové fľaše poslúžili počas nedávneho Dňa Zeme na zaujímavú inštaláciu. O ich likvidáciu sa počas dobrovoľníckej soboty postarali zľava Rita Kobularčíková a Andrea Idesová so synom Patrikom.

né. Šesť z nich v pastelových farbách „odpočívalo“ na stoličkách na prízemí. „Dvere sme vytmelili a natreli, čakáme až obschnú, aby sme mohli pokračovať. Nechceme ich zavesiť, aby nám náhodou farba nestiekla,“ uviedli Slávka a Lenka Jackové, manželka a dcéra viceprezidenta V. Jacka, ktoré sa v sobotu chopili maliarskeho náčinia.

Dve špeciálnym olejom ošetrené drevené lavice z vnútorných priestorov školy schli na terase, čerstvou farbou voňal aj záhradný nábytok. Na trávniku sme zahliadli odborového predáka z divízneho závodu Radiátory a rúry Ivana Dávida, s ktorým prišli pomáhať aj piati členovia závodného výboru OZ KOVO. „Kosili sme trávnik, ale kosačka akosi vypovedala službu, tak sa pokúšame zistiť, čo sa stalo,“ zdvihol zrak od útroj stroja. Kus roboty naokolo už bolo vidieť, ostávalo dokončiť už iba veľký štvorec zelene.



Odborový predák z divízneho závodu Radiátory a rúry Ivan Dávid pokosil trávnik školy.

Robota im išla od ruky

„Ten chodníček je fantastický, to budú deti pozeráť...“ komentovali v sobotu krátko pred poľudním výsledok roboty železiarov v Spojenej škole na Vojenskej ulici 13 v Košiciach učiteľky i mamy žiakov, ktoré sa pripojili k našim dobrovoľníkom. Radovanovi Kobularčíkovi z BSCe, Stanislavovi Lucíkovi z divízneho závodu Radiátory a rúry, Mariánovi Feckovi zo spoločnosti U. S. Steel Košice - Labortest, s.r.o. a viceprezidentovi U. S. Steel Košice pre technológiu Vladimírovi Jackovi, ktorých sme zastihli pri záverečnej fáze ukladania dlažby, išla robota nazaj od ruky. „Perfektne,“ pochválila aj riaditeľka školy Iveta Baková a vysvetlila, prečo je pre nich taký dôležitý. „Deti, ktoré sa ťažšie pohybujú, vozia do školy rodičia autami, v okolí je však veľmi málo miest na parkovanie. Pri zadnom vchode školy máme vyhradené miesta, chodník, po ktorom by sa deti do budovy dostali, však chýbal. Najmä v daždivom počasí to nebolo nič príjemné.“

Chodníček nás spoľahlivo privedol k otvoreným dverám dvojpodlažnej budovy, kde to voňalo farbami. Nové nátery dostali zárubne i dvere samot-



Dobrovoľníci urobili v škole kus dobrej roboty. Siedmi sa na Vojenskú vrátili aj v nedeľu, aby dokončili nátery dverí. Bola medzi nimi aj Viera Verešová (prvá sprava) z divízneho závodu Doprava.



Domáci mali hádam najväčšiu radosť z tohto betónového chodníčka, ktorý uľahčí prístup detí do školy. Na jeho výstavbe s chuťou pracovali Vladimír Jacko, Radovan Kobularčík, Marián Fecko a Stanislav Lucík.

V rohu záhrady upratovali Andrea Idesová so synom Patrikom, ktorý spojenú školu navštevuje. „Peňazi je málo, každá pomoc je vítaná a chváľhodná,“ komentovala prácu železiarov i ostatných rodičov.

V sobotu sa v škole zišlo dvadsaťosem párov ochotných rúk. Medzi nimi aj zástupcovia občianskeho združenia Usmej sa na mňa, ktoré sa zasaďuje o integráciu sluchovo, zrakovo, mentálne a telesne postihnutých detí a mládeže do spoločnosti a už tretí rok je partnerom projektu U. S. Steel pre Košice. Práve toto občianske združenie navrhlo tentoraz podporiť Spojenú školu na Vojenskej ulici v Košiciach, ktorú navštevuje 122 detí s mentálnym postihnutím vo veku od šesť do osemnásť až dvadsať rokov. „So školou máme dobrú spoluprácu, prišli s konkrétnym projektom,“ odôvodnila výber predsedníčka združenia Erika Bočeková.

A ako hodnotí deň riaditeľka školy? „Pocasie vyšlo, všetko čo sme si naplánovali sme urobili a ešte aj v časovom predstihu. Som nadšená,“ komentovala s úsmevom vydatenú sobotu.



Stanislav Lucík z divízneho závodu Radiátory a rúry pri príprave terénu na uloženie dlažby.

• ČO NESTIHĽI V SOBOTU, DOKONČILI V NEDEĽU

Niektorí dobrovoľníci sa do školy vrátili aj v nedeľu. Syntetická farba, ktorou natierali dvere, totiž neschla podľa očakávaní a keďže robotu chceli dokončiť, dohodli sa, že prídu eš-

te raz. V skupinke za U. S. Steel Košice boli Viera Verešová z divízneho závodu Doprava (dopravný úsek Veľká Ida) a rodina Jackova - Vladimír, Slávka a Lenka.

Iveta FIALOVÁ
Foto: Ján KISUCKÝ, Jana ŠĽOSÁROVÁ



Nový náter dostali aj zárubne dverí. So štetcom v ruke Helena Ninčáková z divízneho závodu Radiátory a rúry, vedľa nej riaditeľka školy Iveta Baková.



Na dobrovoľníckej sobote nechýbali ani učiteľky školy. Jedna z nich sa pustila do obnovy lavice.



Lenka Jacková pomohla obnoviť vzhľad dverí do učebni.

V útulku pre zvieratá pri Haniske „operovali“ skalní dobrovoľníci i nováčikovia

Zmeny k lepšiemu badať na prvý pohľad



Do roboty sa pustili aj primátor mesta Košice František Knapík, prezident USSK George F. Babcock a (v pozadí) riaditeľ pre Vonkajšie vzťahy Ján Bača.

Slniečka, kvietky, včeličky... Všakovaké prírodnosti navodzujú pohľad na dobrovoľníkov zaodetých v tričkách výraznej žltej farby, ktorí sa v sobotu, 15. mája, roztrúsili po rozľahlom areáli neďalekého útulku pre zvieratá pri Haniske s chuťou pustili do roboty. Aj keď po vyše hodine už nemali tričká ani zďaleka takú zlatoskvúcu farbu ako na začiatku brigády, predsa len, práca, ktorá tu na nich čakala, nebola žiadna piplačka, dobrá nálada a úsmev v tvári nikomu nemizol. Nuž, možno i preto, že tak ako po iné roky, aj tentoraz sa tu zišla dobrá partia. A potom, koho by nepotešilo, keď s odstupom času vidí, že jeho práca, ktorú tu počas predchádzajúcich dobrovoľníckych podujatí odviezol, nebola a nie je márna, že priestory i vybavenie útulku sa menia aj pod jeho rukami až na nepoznanie?

Tí, ktorí sa tu o zvieratá, predovšetkým opustených psíkov starajú, sú pyšní nielen na dvadsaťdennú úplne nových koterčov, ktoré v útulku v ostatných dňoch pribudli. „Pomoc, ktorej sa nám od spoločnosti U. S. Steel a jej prostredníctvom aj od iných partnerov dostáva, vidieť na každom kroku,“ komentovala situáciu šéfka občianskeho združenia Únia vzájomnej pomoci ľudí a psov Romana Šerfelová, ktorá spolu s ďalšími vyše desiatimi aktivistami a ochranármi, zväčša z radov študentov, pomáhala raz pri jednej, inokedy druhej skupine košíckych hutníkov. „Šesť kompletných koterčov,“ dozvedáme sa, „vyrobili a pomáhali osadiť žiaci a zamestnanci Strednej odbornej školy v Košiciach – Šaci, bývalého SOU hutníckeho, na zvyšných päťnásť vyrobili v dielnach praktického vyučovania železné konštrukcie, pričom drevené obklady stien zabezpečili

dobrej roboty. Mnohí by ju ani nespoznali... Pribudla aj nová tabuľa, ktorá fotograficky i slovné mapuje vývoj útulku v posledných rokoch a mesiacoch a poskytuje najdôležitejšie informácie o jeho činnosti a aktivitách v súčasnosti.

Napriek veľkému pokroku, roboty tu bolo hojne aj v sobotu. Pre silnejších mužov i ženy. Chlapcov z úseku generálneho manažéra pre strategické suroviny sme zastihli na brehu potôčika, ktorý v marci narobil toľko galiby. Inak pokojný a nenápadný tok sa pod vplyvom dažďov rozbúrila natoľko, že zaplavil časť útulku a ohrozil ho. **Timmy R. West, Steve A. McFtridge, Lambert Kredatus, Marek Blaško i Marek Dolák** sa práve pasovali s osadzovaním pletiva. „Nie som železiar, prišiel som však pomôcť spolu s mamou, ktorá vo fabrike pracuje,“ nechal sa nakrátko počuť **Martin Petráš**, ktorého sme vyrušili, keď spomínanej päťci pomáhal s inštaláciou oplotenia. Najviac roboty bolo na priestranstve pred útulkom. Obrovské kopy nepotrebných sutín, starého a zhnitého dreva aj zo starých demontovaných koterčov, pomaly mizli v prístavených veľkokapacitných kontajneroch, o ktoré sa postaralo mesto



Práce bolo v útulku dosť. Pre silných chlapov i ženy...

od našej poslednej návštevy v marci tohto roku naozaj badateľné,“ uznal s rešpektom primátor Košíc **František Knapík**, keď spolu s prezidentom USSK **Georgeom F. Babcockom** a jeho manželkou **Kathleen** prišiel medzi brigádnikov. Po krátkej obhliadke sa spolu s ostatnými pustili s lopatami do roboty. Plnili fúriky upravenou vysokopecnou troskou, ktorú potom ženy, spolu s **Kathleen Babcockovou**, rozhrabávali na príjazdovej ceste k útulku. Jamy, ktoré na provízornej komunikácii kazili pohodlnú a bezpečnú jazdu, mizli jedna radost.

Plniť veľkokapacitné kontajnery pomáhala i **Kathleen Babcocková**.

Bližší sa avizovaný koniec brigády. Krátko po trinásťtej hodine si už všetci pochutnávali na guláš, ktorý pre brigádnikov pripravili v spoločnosti U. S. Steel Services. „**Bol chutný a vynikajúci**,“ zhodli sa všetci. Ak by si však niekto myslel, že dobrý obed znamenal pre všetkých záverečnú, nuž, myľli by sa. Viacerí sa k robote vrátili. Vráťane primátora, prezidenta i jeho manželky. Prázdne kontajnery, ktoré počas krátkeho odpočinku opätovne priviezli ľudia z KOSIT-u, provokovali. A posledné kopy odpadu, ktoré ostali špatii priestor pred útulkom, tiež...

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: **Milan KATUNSKÝ,**
Ivan FLEISCHER



V útulku sa, tak ako po iné roky, zišla skvelá partia, ktorá odvieďa kus poriadnej roboty.



Dobrá nálada pri robote neopúšťala ani (zľava) **Jaroslava Mikláša, Róberta Ricka** a **Gabriela Bardiovského**.

i firma KOSIT. Pri drvíci konárov sa čínil **Jaroslav Mikláš**, riaditeľ DZ Údržba i **Gabriel Bardiovský** zo Servisu ľudských zdrojov, ktorý doteraz nechýbal na žiadnej brigáde v útulku. Rovnako ako **Zita Hromotová**, ktorá s ďalšou skalnou dobrovoľníčkou **Sandrou Strukovou** z BSCe a ďalšími ženami, vytrvalo „pendlovala“ s fúrikom plným ešte použiteľného dreva na miesto, kde ho zasa iní brigádnici ukladali pekne do šíkov. Zíde sa. Na vykurovanie i do poľnej kuchyne, kde sa pripravuje vára pre štvornohých podnájomníkov. Zahĺbených do roboty, či už pri kosení trávy, jej hrabaní alebo likvidácii siah dreva a upratovaní, tu bolo vidieť aj manželov **Rickových, Silviu Sopkovú, Zuzanu Ivanovú, Katarínu Kepešovú, Dagmar Škoricovú** a **Zuzanu Kačmarikovú** z nákupu strategických surovín, údržbárky **Vladimíru Gribovskú** a **Gabriela Némethovú**...

„Nuž, klobúk dolu, zmeny sú tu



Partiu z úseku GM pre strategické suroviny sme zastihli pri montáži pletiva.

V ZOO pracovali dobrovoľníci na štyroch miestach. K takzvaným „babským“ prácam patrilo natieranie plotov. Sýta zelená farba tak nahradila predtým hrdzavú na plote v blízkosti vlkov a antilop a tiež na ohrade pre kone neďaleko rybníka. Práve táto partia železiarov bola s prácou hotová veľmi rýchlo.

A tak na rad prišli aj ďalšie práce – natieranie krmidiel, vysádzanie tují a skupinka vedená **Petrou Kráľovou** sa pustila aj do prípravy základov pre budúci chodník okolo veľkého rybníka. Fúrikovanie štrku a práca s lopatami sa na počudovanie hlavne dievčatám zapáčila natoľko, že takmer zmeškali guláš.

V prestávke medzi dvoma fúrikami nám **Monika Fedorová** povedala, prečo sa zapojila do projektu U. S. Steel pre Košice: „**Chcela som to skúsiť. Som tu prvý raz. Vybrala som si ZOO, pretože som tu dávno nebola. Svoje rozhodnutie neľutujem, práve naopak.**“

Aj maliarky - natieračky **Alžbetu Blaškovú** a jej dcéru **Lýdiu** práca veľmi bavila. Nášho dobrovoľníckeho po-



„Prvosienky“ v ZOO

V košíckej zoológickej záhrade pracovali dobrovoľníci z radov hutníkov na štyroch miestach.



Niekoľko žien si zobralo na starosť natieranie krmidiel.



Vysádzanie tují zamestnalo mužov i ženy.

dújatia sa zúčastnili tiež prvý raz, ale ako svorne konštatovali, určite to nebolo naposledy.

Najťažšiu prácu mala partia mužov

v blízkosti zadného vchodu do ZOO, kde za pomoci miestnych zamestnancov stavali nový plot, vďaka ktorému sa rozšíri chovné zariadenie pre daniele. Po

celý deň mali výbornú náladu a práca im išla riadne od ruky.

Danu Andelovú, ktorá pracovala s partiou kolegýň na opačnej stra-

ne ZOO, presvedčili k účasti na tomto podujatí minuloročné fotky, ktoré videla na intranete. „**Keď som bol menší, chodili sme do ZOO veľmi často. Preto keď mama prišla domov s tým, či nechceme urobiť dobrú vec pre ZOO, neváhal som. A som veľmi rád, že som prišiel,**“ povedal nám jej syn Filip.

Dopoludnie ubehlo veľmi rýchlo. Naši dobrovoľníci sa dali len ťažko presvedčiť, že už končíme a čaká ich guláš. Tých zopár hodín práce sa im videlo málo. Aj preto sa na terasu reštaurácie U medvedov, kde sa guláš podával, schádzali hodnú chvíľu. Keď však prišli všetci, celá terasa zrazu rozkvitla a vyzerala ako lúka plná prvosiенок alebo púpav. Na svedomie to mali tohtoročné jasnozité dobrovoľnícke tričky.

„Prvosienkam“ sa poďakoval riaditeľ ZOO Košice **Štefan Kollár**: „**Urobili ste kus dobrej práce. Veľmi ste nám pomohli. Som rád, že ste prišli a že ste aj vy sami mali z práce radosť. Ďakujeme.**“

Iveta FALATOVÁ
Foto: Ján KISUCKÝ



Fúrikovanie bolo doménu chlapov.



Nové zelené „šaty“ dostali i oceľové zábradlia.



Hutníci i miestni zamestnanci mali sa postarať aj o nové optopenie výbehu pre daniele. Na zábere pri nakládke pletiva.



Keď brigádnicia dokončili nátory plota a ohrady pre kone, pustili sa do prípravy základov pre budúci chodník.